

стига тя да е добре подготвена¹⁾). Наскоро следъ империалистическата всесвѣтска война стачкуваха гимназиалнитѣ учители въ Букурещъ; професоритѣ отъ Бѣлградския университетъ и учителитѣ въ Чикаго; нѣщо повече — стачкуваха полицаитѣ въ Лондонъ, а, както първитѣ, така и последнитѣ нѣматъ онази икономическа мощъ, която иматъ напр. желѣзничари, телеграфопощенци, миньори, индустриалнитѣ работници въ разнитѣ отрасли, обаче стачкуващитѣ пъкъ изпълняватъ такава обществена функция въ днешното общество, която имъ придава специфична професионална сила и чрезъ своята стачка предизвикватъ усложнения въ обикновения вървежъ на обществения животъ, които не оставатъ безъ резултати за борещитѣ се.

Когато напоследъкъ буржуазията въ разнитѣ капиталистически държави се опита да намали заплатитѣ на всички чиновници съ известенъ процентъ и за смѣтка на тѣхната мизерия и страдания да продължи живота на загнилото капиталистическо общество, професионалнитѣ съюзи на дѣжжавното чиновничество и на учителството не устроиша кротки събрания и не взеха „коректни“ резолюции като БУС, а — бурни публични събрания, митинги, улични демонстрации и манифестации. Така е било въ Англия, Франция, Чехия и пр. Споредъ месечниятъ информационенъ листъ (Feuille Mensuelle d'information) за ноемврий и декемврий 1932 год. на 1 ноемврий 1932 год. се е състояла въ Прага една импозантна манифестация на чиновничеството за протестъ срещу всѣко намаление на заплатитѣ. Учителитѣ сж взели активно участие въ тази манифестация. Подъ сжщия знаменателъ сж били проведени борбитѣ въ Франция, Англия, Холандия. Въ Пекинъ пъкъ сж етачкували 400 учители.

Отъ стачката, като сръдство за защитата на своитѣ професионални интереси, учителството много рѣдко се е ползувало, понеже не е можало да я оцени по достоинство. Напр., учителитѣ въ нашитѣ общински гимназии, макаръ че не получаваха заплатитѣ си въ продължение на 6—8 месеци и буквално гладуваха и мизерствуваха, никжде не прибѣгнаха до стачка. Тѣ предпочетоха да се задоволятъ само съ молби и протести предъ министерството, а нѣкои и съ ходатайства предъ царя, безъ да подобрятъ нито съ сантимъ отчаяното си материално положение. А една стачка на учителитѣ въ една или въ всички общински гимназии не би завършила така безславно и катастрофално, както тѣхнитѣ книжни молби и протести. Тя би засегнала прѣко материалнитѣ интереси на родителитѣ на всички ученици въ мѣстостачкуването, понеже не е безразлично, дали децата имъ ще се учатъ въ родния си градъ, или другаде, кждето, освенъ че ще бждатъ далечъ отъ родителския контролъ, но и ученето имъ ще бжде съпровѣдено съ много повече материални жертви. Това обстоятелство би предизвикало намѣсата на всички родители, на мѣстнитѣ училищни

¹⁾ При опита на Народния блокъ презъ 1932 год. да съкрати нѣколко професори, асистенти и др. въ Държавния университетъ и намали бюджета му, професоритѣ се противопоставиха на това решение на правителството и нѣкои отъ тѣхъ локаутираха семестралнитѣ испити по нѣколко дисциплини. Правителството отстъпи.